

РІЧНИЦЯ ПАМ'ЯТІ Б.О.ЛОБОВИКА

Пам'яті Б.О.Лобовика присвячується

14 січня 2000 року у Відділенні релігієзнавства Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України відбулися Лобовиковські читання, присвячені світлій пам'яті колеги і вчителя, друга, видатного вченого філософа й релігієзнавця, доктора філософських наук, професора Бориса Олександровича Лобовика. Своїми спогадами про нього ділилися близькі люди, а ними були для Бориса Олександровича рідні по крові і по творчій діяльності.

Серед багатьох добрих слів пам'яті та подяки хочеться відзначити ті, які лунали практично від кожного і які, власне, й характеризують цю людину, що плідно прожила велике і змістовне життя. Гармонійна особистість, самодостатня й водночас віддана родині, науковій праці як покликанню, дбайливому плеканню учнів та активній участі в громадському житті рідної України – ось яким назавжди запам'ятався нам Борис Олександрович Лобовик. Вже рік як нема його з нами, і як це гостро відчувається! Скільки встигав Борис Олександрович, на якому високопрофесійному рівні працював, скільки тепла він, істинно інтелігентна людина, вносив в колектив – це ми, його колеги по Відділенню релігієзнавства, усвідомлювали й раніше. Але тепер, працюючи в цей ювілейний рік над Українською Енциклопедією релігій, над присвяченим 1000-літтю християнства десятитомником "Історії релігії в Україні", готуючи наукові конференції, роздумуючи над нашими проблемами та відзначаючи (на превеликий жаль, без нього) наші свята, ми в кожній справі бачимо такі складні місця, які він долав швидко і натхненно. Водночас в усьому, що відбувається у Відділенні, так чи інакше видима його присутність. Кращі наші видання, що продовжуються, містять його труди – вони нас вчать, виховують, зобов'язують працювати над собою й писати гідно його прикладу.

Закарбовані на папері і в пам'яті уроки Бориса Олександровича Лобовика цінні особливо для наукової молоді. З якою увагою і повагою ставився він до молодих своїх колег! Борис Олександрович залюбки обговорював з ними чергові наукові проекти, свої і їх ідеї, навіть радився з ними в роботі. І, напевно, одним з найкращих шляхів вшанування його пам'яті будуть наші наукові дослідження у продовження й розвиток релігієзнавчих напрямків, над якими він працював.

Хай примножується земний вклад талановитого науковця досягненнями його учнів, і хай звеселяється ними його душа у житті вічному!

*О.Недавня** (м. Київ)

СТАНОВЛЕННЯ АКСІОЛОГІЧНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НОВООХРЕЩЕНИХ УКРАЇНЦІВ

Серед наукової спадщини Б.О.Лобовика є особливо цікавий доробок – праці, присвячені вивченню дохристиянської релігійності українців та особливостям християнства Київської Русі, що формувалося. Зокрема, розділ III: Релігійні вірування літописних слов'ян і розділ IV: Давньоукраїнський політеїзм 1 тому десяти томника "Історія релігії в Україні" [Дохристиянські вірування. Прийняття християнства /За ред. Лобовика Б.О.- К., 1996.- С. 85-125], не тільки вражають шириною і глибиною охоплення проблеми, феноменальною енциклопедичною ерудицією та культурою слова автора, але й будять нові питання та спонукають до їх дослідження. Так, проведений Б.О.Лобовиком детальний аналіз релігійного комплексу українців в їх передхристиянський період та аналіз особливостей ранньохристиянської української думки висвітлює: в що вірили, чому поклонялися наші предки. Й одним з логічних напрямків продовження цих досліджень, на нашу думку, є з'ясування того, що цінували в світі й у собі українці перед християнізацією, та які трансформації аксіологічних орієнтацій зазнали українці-неофіти.

Від тої доби нас відділяє тисячоліття. Однак сьогодні

* Недавня О.В. – кандидат філософських наук, молод. наук. сп., вчений секретар Відділення релігієзнавства Інституту філософії імені Г.С.Сковороди НАН України.